

SKÄRGÅRDARNAS RIKSFÖRBUND

15 november 2010

Per mail till
Jordbruksdepartementet
registrator@agriculture.ministry.se

Skärgårdarnas Riksförbund, SRF, organiserar den fastboende befolkningen runt hela kusten från Luleå i norr till Koster i väster samt på öarna i de stora insjöarna. Förbundet arbetar med förutsättningarna för arbete, boende och service året runt i landets skärgårdar, liksom skärgårdarnas miljöfrågor.

Remissvar över Förslag till ny sälförvaltning

SRF har fått kännedom om departementets remiss över Jägareförbundets förslag till förändringar i förvaltningsplaner för säl. Vi är inte bland de ordinarie remissinstanserna men vi representerar många skärgårdsbor som i sin vardag på olika sätt berörs av frågor kring sälar och inverkan på fisket. Därför tar vi tillfället i akt och lämnar nedanstående synpunkter. Vi uppskattar också att vi fick förlängd remisstid över helgen.

Remissen gäller de förslag Svenska Jägareförbundet lämnade till regeringen i augusti. Det ena handlar om en mer realistisk syn på hur man ska få bedriva den skydds jakt på säl som faktiskt är tillåten. Det andra om värdet av en gemensam förvaltningsplan för fler länder av ett gemensamt sälbestånd som givetvis inte känner några nationsgränser. I grunden anser vi att båda förslagen är rimliga och vi stödjer dem. Tyvärr anser vi dock att förslagen inte går tillräckligt långt för att bromsa upp den ökande sälproblematiken.

I Jägareförbundets skrivelse framgår att man nu beräknar antalet sälar i hela Östersjön till över 30 000 individer och att stammen ökar med 10 % per år. Vi vill hävda att denna beräkning är i underkant. Det finns fullt realistiska beräkningar som tyder på att det enbart i Bottniska viken (Bottenviken, Norra kvarken och Bottenhavet) finns mer än 30 000 individer. Fördelningen mellan vikaresälar och gråsälar är cirka 50-50, med viss övervikt för gråsäl.

Jägareförbundet representerar jägare med ett stort jaktintresse. Vi förstår deras intresse för att öka antalet jakttillfällen. Bland annat genom att minska antalet sälskyddsområden, att göra provtagningar frivilliga samt att man ser fram mot en förvaltningsplan som är gemensam med Finland.

Det vi inte förstår är varför skärgårdsbefolkningen, som är närmast berörd av sälfrågorna i sin vardag, inte har tillfrågats som remissinstans. Det är faktiskt skärgårdsborna som idag drabbas hårdast när det gäller fredningen av säl. Många har fisket som en viktig del i hushållet och i sin vardag, även om de inte kvalificerar sig in i de licensierade yrkesfiskarnas skara.

Dagens regelverk kring den tillåtna skyddsjakten är verklighetsfrämmande. Den tillåtna avskjutningen är satt till låga antal djur och samtidigt förenat med hårda regler om hur jakten får gå till, med bland annat krav på avancerade provtagningar med djupfrysning av sälkroppsdelar etc. Dessa regler har faktiskt hindrat jakten i stor utsträckning. Det är många skärgårdsbor som nu ignorerar både jakt och provtagningar. Många menar att det inte är någon idé att skjuta ett femtiotal individer.

Alla intresserade vet att problemet med sälskador är stort för skärgårdsfisket. För att dämpa detta ger samhället stora ekonomiska stöd till de licensierade yrkesfiskare som vill satsa på sälsäkra redskap. Dessutom delar man ut sälskadeersättningar till denna kategori yrkesfiskare. Detta motsätter vi oss inte. Men den stora gruppen aktiva fiskare i skärgårdarna är inte de licensierade yrkesfiskarna utan de tusentals husbehovsfiskare som av månghundraårig tradition fiskat framför allt sik med nät i Bottenviken. Sälarna äter gärna av den fångade fisken och river samtidigt river sönder redskapen.

För att departementet ytterligare skall förstå vår upprördhet kring den stelbenta förvaltningen av sälstammarna, vill vi att ni inser att dagens stora hänsyn till sälarnas välbefinnande sker samtidigt som statsmakterna ytterligare trakasserar husbehovsfiskande skärgårdsbor genom att införa ett förbud mot nätfiske innanför tremeterskurvan en stor del av året. Med motivet att stoppa en eventuell nedgång i laxöringsstammen. Men man gör ingenting för att rädda denna fiskart, mot sin största fiende, sälarna.

Om det inte blir en ändrad attityd till sälproblematiken kommer sälstammarna att fortsätta att öka, med ökad påfrestning på fiskbestånden och skärgårdsbefolkningens traditionella fiske. Vartefter kommer vi att få höra om undernäringssjukdomar hos sälarna, ökande dödlighet och ruttnande sälkroppar på stränderna. När detta sker kommer åter kraven på stärkt fredning av den illa drabbade sälstammen.

Vi tror faktiskt inte att ens en allmän jakt på säl i Bottniska viken kan rädda situationen. Mer radikala insatser måste göras. Den av Jägareförbundet föreslagna insatsen att samordna jakten längs Bottniska vikens skärgårdsområden är givetvis ett steg i rätt riktning. Allmän jakttid med normala krav på jägarnas kompetens är ett annat. Men vi tror alltså att dessa åtgärder endast kommer att decimera sälstammen högst marginellt.

Vill man verkligen minska sälstammen för att minska skadeverkningarna för skärgårdsbornas fiske måste mer kraftfulla insatser till. Förr i tiden var det skottpengar som gällde. Kanske är det dags att damma av gamla erfarenheter.

Den 15 november 2010

Herbert Öqvist
Vice ordförande

Bengt Almkvist
Förbundssekreterare

Skärgårdarnas Riksförbund

Missjö 614 98 Sankt Anna

info@skargardarnasriksforbund.se

www.skargardarnasriksforbund.se